

FLORIÁN

Zpravodaj městyse Lázně Toušeň

červenec – září 2011

Slovo starostky

Vážení a milí Toušeňáci,

začínají prázdniny a znovu vychází nový toušeňský zpravodaj „Florián“. Končí školní rok a všichni se těší na prázdniny a zaslouženou dovolenou. Budete si užívat volné dny, posezení na zahradách, budete sportovat, cestovat, chodit na houby a borůvky, koupat se v rybnících i mořích a vystavovat svou kůži letnímu slunci. Zapomenete na každodenní spěch a shon a tím také na práci, odpočnete si.

Naše obec a úřad však odpočívat nebudou. Pracovní aktivity, kterými chceme vylepšit Váš každodenní život, budou pokračovat dále. Soustředíme se na rekonstrukci Skleněné vily, opravu chodníku na Hlavní ulici, plánujeme dokončení kanalizace v ulici Zahradní a U Hřiště, budujeme nové autobusové zastávky a rádi bychom během školních prázdnin opravili školku. Vyměníme okna v Domě seniorů U Byšických a vybudujeme tam nový byt pro seniory. Velmi se snažíme, aby slíbené opravy v naší obci zdárně pokračovaly, a pokud naše finanční situace dovolí, dokončíme je. Počítáme také s drobnými opravami a katastrofami jako např. výmoly na vozovkách či dovybavení technické čety novou zahradnickou technikou.

V neposlední řadě máme další neskromné plány do budoucna. Ale o těch až v příštím zpravodaji...

Hezké léto Vám přeje

Jitka Myslivečková, starostka

Městys informuje

Třídím, třídíš, třídíme.

Úřad městyse Lázně Toušeň provozuje místní SBĚRNÉ MÍSTO, POUZE NA TŘÍDĚNÝ ODPAD (bílé a barevné sklo, papír, plasty, tetrapack-nápojové kartony), umístěné ve dvoře za samoobsluhou pana Birnera.

Zde mohou občané odevzdat tříděný odpad ZDARMA.

Sběrné místo je otevřeno:

Středa 15,00 - 17,00 hod.

Sobota 7,30 - 10,30 hod.

Další sběrná místa na území městyse:

Park Na Zárybničí

- kontejnery na papír, plasty, nápojové kartony a sklo

Autobusová zastávka u Davidků

- kontejnery na papír, plasty, nápojové kartony a sklo

NOVĚ !

Ulice Pražská

- kontejnery na papír a plasty

Ulice Nehvizdská

-kontejnery na papír, plasty, nápojové kartony a sklo

Další možností pro toušeňské občany je odvoz odpadu do SBĚRNÉHO DVORA města Čelákovic za POPLATEK.

V Čelákovicích přijímají nejenom tříděný odpad, ale i stavební suť, lednice, pneumatiky, pračky aj.

Dvůr je otevřen v areálu TS Čelákovice ve dnech:

Úterý + Čtvrtek	10 - 15 hod	
Středa + Pátek	12 - 17 hod	
Sobota	9 - 12 hod	14 - 17 hod

Zájmové spolky, sdružení a sportovní aktivity

Okrašlovací spolek – 115 let.

Stopatnácka není výjimečné jubileum, ale když tak dlouho existuje toušeňský spolek, jistě se sluší ohlédnout se za jeho činností – v různých dobách více či méně intenzivní.

V roce 1896 – 3. září je zapsáno v ustavující listině – pracovala s velkým nadšením už řada okrašlovacích spolků v Čechách i na Moravě a postupně vznikaly další. S vlasteneckým zápalem - po vzoru Sokola - se ve městech a hlavně na venkově ustavovaly též národopisné spolky muzejní, pěvecké, divadelní a baráčnické, mající v programu šíření české kultury, návrat k národním kořenům a uchování tradic pro další generace. Spolky okrašlovací se dobrovolnou prací podílely na vylepšování vzhledu obcí a měst a často spolurozhodovaly o vzhledu veřejných prostranství, parků a ulic.

Podobně tomu bylo tehdy i v Toušeni. Snahou nově založeného spolku bylo propojení celé obce ozeleněním ulic, parky a promenádami s místními lázněmi. Z příspěvků členů a darů a za přispění obce byly zakoupeny a následně vysazeny tisíce stromů a keřů a de-sítky laviček, které se vždy po sezóně svázely do stodoly naproti soutoku, opravovaly se a na jaře nově natřené se rozvážely na vycházková stanoviště. Zvláště v meziválečné době byla tato činnost intenzivní a mnohé stromy tehdy vysazené ještě dnes tvoří zelené dominanty našeho městyse. Pro další rozšíření své činnosti si spolek pořizoval náradí a další potřebná zařízení a stal se také vlastníkem pozemků při ohbí Labe naproti káranské vodárně, které pronajímal a na kterých byly později postaveny dřevěné pavilony k provozování koupaliště a letních slunečních lázní.

Celoročně byly také udržovány vycházkové cesty v přírodních parcích Itálie, Na Hra-disku a v dubovém lesíku při Labi. Ještě v šedesátých letech byly patrné stezky ve svahu nad tůněmi, ovšem tvarované teracové lavičky zarostlé křovinami využívali už jen místní rybáři.

Po roce 1950 činnost okrašlovacího spolku, podobně jako mnoha dalších, ustává. Je tou-šeňskou zvláštností, že spolek nebyl úředně zakázán, nebyl s jiným sloučen, nebyl přejmenován, ani majetek mu nebyl vyvlastněn, ale nemohl s ním nakládat. Pomyslnou štafetu v péči o vzhled obce převzali zahrádkáři a s nimi členové okrašlovacího a dalších spolků v rámci „dobrovolně povinných“ brigád. Pečují o veřejnou zeleň, úklid obce a hřbitova a pomáhají zakládat nový park na místě zavezeného

rybníka. V pozdějších letech jsou to zase místní rybáři, kteří rozšiřují tůň pod vodárnou, mění ji na přírodní koupaliště, vytěženou zeminou zavážejí podmáčenou louku Na Zárybničí. Vzniká další klidová zóna, kterou tehdejší vedení obce nechá podle odborného plánu osázet parkovými dřevinami a zřizuje i souvislé pásy živého plotu podél hlavní ko-munikace a v některých bočních ulicích.

Uvolnění a změna politických poměrů po roce 1989 umožňuje Okrašlovacímu spolku Lázně Toušeň obnovit činnost a je znovu zaregistrován na základě upravených stanov mezi činné spolky. Nový výbor shromažďuje finanční prostředky a opět se snaží naplňovat vzájemné prolnutí celé Toušeně a lázní. Slušnou pomoc, dokonce v markách, dostává od zástupců spřáteleného města Hitzacker. V té době jsou instalována - nepříliš šťastně - betonová koryta na květiny, je upravován pamětní křížek pod Hradiskem, nově předlážděna část chodníku v Hlavní ulici, a do parku Na Zárybničí jsou vysazeny další stromy. Vandalsky poničený křížek na jihozápadním okraji obce je opraven členem spolku panem J. Králíkem.

Valná hromada spolku rozhoduje o prodeji pozemků při Labi, když hrozí jejich znehodnocení postupující těžbou štěrkopísku. Doposud bezproblémová součinnost členů spolku je však narušena, několik členů nesouhlasí s prodejem a v dalším jednání zpochybňují nástupnictví spolku a žádají vrácení peněz státu. Nastává mnohaměsíční úmorné právní vyjednávání mezi ministerstvy, krajským úřadem a Pozemkovým fondem, které nakonec prokázalo, že toušeňský spolek nebyl nikdy úředně zrušen, a tudíž může disponovat svým majetkem.

Pro nadcházející milénium přichází výbor okrašlovacího spolku s námětem drobné stavby připomínající toto výročí. Je vypsána veřejná soutěž a komise architektů vybírá vhodný návrh – dva betonové pylony, jejichž vzájemný odstup má tvar protáhlého kříže. Počítá se s jeho umístěním na severním okraji obce, poblíž právě dokončené lávky přes Labe, aby symetricky doplnil osy pamětních křížků v L. Toušeni. Příslušné podklady pro stavební povolení jsou předány stavební komisi. Ta po dlouhých průtazích vůbec nerozhoduje, po urgencích a téměř dvouletém odkladu zastupitelstvo výstavbu a umístění křížku zamítá.

Možná pod vlivem těchto událostí přesouvá spolek těžiště své práce do jiné oblasti. Ostatně o veřejnou zeleň pečuje velmi dobře úřad městyse – jsou vysazovány nové stromy v ulicích a na nábřeží a péčí pana Jampíka pokračuje masivní výsadba borových hájů na březích jezer vzniklých po těžbě. Významnou kulturní akcí je zhotovení a osazení pamětní desky manželům Václavíkovým v ulici Na Vinici a úprava přilehlého chodníku. Slavnostního odhalení se mezi čestnými hosty zúčastnil i letecký veterán II. světové války, generál František Peřina s chotí.

Spolek podporuje činnost studia LáTo a vysílání informačního kanálu místní kabelové televize. Postará se i o náhradní desku se jmény toušeňských občanů na pomníku padlých, když ta původní mosazná je odcizena. Spolupracuje s dalšími toušeňskými spolky – s baráčníky, Sokolem, Divadelním spolkem a zahrádkáři. Během následujících let se podílí na více než padesáti společenských akcích, pořádá literární večery, besedy a videoprojekce, je spolupřátelstem vánočních a velikonočních výstav, účastní se příprav a vernisáží výstav obrazů a fotografií a je u zrodu všech vydaných toušeňských publikací. Spolupřátelstvá spolkové plesy a aktivně se účastní všech společenských událostí v městyse. Výčet všech aktivit členů okrašlovacího spolku je v tomto období daleko širší a jednateli spolku, který je pečlivě zaznamenal, vyšly na 24 stránek.

V letošním roce přichází výbor spolku s dalšími nápady na rozšíření činnosti, doplnění slábnoucí členské základny a nabízí se také spolupráce s činnými okrašlovacími spolky v okolí.

U příležitosti výročí toušeňského okrašlovacího spolku bych velmi rád poděkoval všem, kteří ochotně a s láskou věnovali svou práci a čas vylepšení a zkrášlení životního prostředí v našem městyse. Je to práce nekonečná, potřebná a každá pomoc, byť sebemenší, má velký význam. To, že v L. Toušeni jsou ještě místa, která z finančních či jiných důvodů dlouho čekají, nebo čekala na zvelebení, dokládá i loni otevřený krásný Park profesora Procházky.

Rád bych též s úctou vzpomenu na již nežijící členy - Rudolfa Truhlařka a Otakara Šámala a jejich obětavou práci pro spolek. Velké poděkování za dlouholetou systematickou a odbornou práci patří bezesporu RNDr. Janu Králíkovi, za významné a potřebné, někdy málo pochopené působení Ing. Miloše Pulkrábka, za velmi dobrou a trvalou spolupráci PhDr. Ludmile Konopkové. Zvláštní poděkování okrašlovacího spolku si rozhodně pak zaslouží bývalí starostové pan František Bílý a paní Ludmila Svobodová za velký osobní podíl na soustavném vylepšování a zkrášlování prostředí naší Toušeně.

Jiří Kučera, předseda Okrašlovacího spolku Lázně Toušeň.

Noc ve škole

I letos, jako každým rokem, odcházejí z naší školy žáci pátého ročníku.

Učím již dlouhou řadu let, ale letos poprvé se loučím se třídou, kterou jsem měla možnost vést jako třídní učitelka od první třídy. S dětmi jsme se rozhodli, že se rozloučíme tak, aby nám zůstala trochu netradiční vzpomínka. Co takhle přespát ve škole? Měli jsme se sejít všichni 16. června v pět hodin odpoledne. Některé děti byly ale tak nedočkavé, že přišly již krátce po čtvrté ověšené spacáky, batůžky a taškami plnými dobrot. Přišli samozřejmě i ostatní vyučující, vždyť i oni

je celých pět let učili a chtěli se s nimi hezky rozloučit. Pan ředitel přichystal s dětmi ohniště, obstaral vše potřebné k pečení buřtů a zahrál si s nimi na hřišti ringo i fotbálek. No a potom už jsme slavnostně zapálili ohniště a opekli si buřtíky. S

paní učitelkou Černou jsme si u ohně ještě zaspívali při kytáře písničky.

Najednou tu byla tma, popřáli jsme ostatním vyučujícím dobrou noc a děti se se mnou a slečnou družinářkou Luckou Příbylovou přesunuly do tělocvičny a družiny. Tam jsme to ale moc dlouho nevydrželi. Děti se šly po sportování osprchovat a podívat se, co dobrého jim to vlastně doma přichystal s sebou. Rodiče nikoho neošidili, a tak se ve třídě konala opravdu hostina.

Jak čas ubíhal, došlo na promítání filmu, hry, povídání a po půlnoci to, na co se všichni tak těšili - noční schovávání.

Vždyť škola v noci vypadá úplně jinak, a i když je z osvětlené ulice vidět dost na to, abychom si neublížili, je všude plno tajemných tmavých zákoutí, ve kterých se dá skvěle schovat.

Samozřejmě, že se nám potom nikomu nechtělo spát, ale pohled na hodiny nás přece jen přesvědčil, abychom si zalezli do spacáků. Tak ještě jeden film na dobrou noc a ještě trocha povídání. Usínali jsme hodně pozdě, ale spokojeně. Všichni jsme byli moc rádi, že jsme mohli být takhle pospolu. Teď ještě škola v přírodě, na kterou se taky moc těšíme a potom vytoužené prázdniny, po kterých se už ale takhle v jedné třídě nesejdeme.

Někteří odcházejí na gymnázia, další do různých základních škol.

Pro mě to bylo pět moc hezkých let a doufám, že i děti si na tuhle dobu rády vzpomenou.

PaedDr. Miroslava Žídková

Několikaletý pobyt na Toušeňské škole si však připomněli i žáci sami. Florián Vám jejich příspěvky předkládá v původním znění (a bez titulků ☺).....

TOUŠEŇSKÁ ŠKOLA

Jirka Šmejkal

Ve škole se mi moc líbí. Tedy někdy moc ne, ale jezdíme na výlety a podobně. Jednou jsme byly v planetáriu a viděli jsme model sondy na Mars a model rakety. Ve škole se mi ale líbí taky proto, že je jen do 5. třídy takže tu neprobíhá šikana. Taky tu máme dvorek a hned vedle tu máme gotický kostel. Jsme často venku a hrajeme hry. Ve středu můžeme hrát i na počítači, a to se mi tam líbí ze všeho nejvíc. Také tu máme rybičky, o které se staráme a vždy se střídáme na mazání tabule. Máme stejnou paní učitelku jako v první třídě. Jezdíme na výlety, do zoo a na kole a to se mi také líbí.

Na konci roku před školou v přírodě tu budeme spát a na to se těším. Máme ve třídě i minifotbal, lego, různé hry a stavebnice a počítače. Tak to bude asi všechno.

Můj život v toušeňské škole (Vojta Bouřil)

Když jsem nastoupil do školy, tak jsem nevěděl, jak bude učení těžké, ale s tím jsem si, tehdy nelámal hlavu. Učili jsme se psát a počítat a spoustu dalších věcí. Druhou a třetí třídu přeskočím. Z těchto tříd si už moc nepamatuji. Na začátku čtvrté třídy jsme jeli na výlet parníkem po Vltavě.

Bylo to skvělé. Hlavně když parník vjel do plavební komory, kde se zavřela vrata a vypustila se spousta vody. Vrata se otevřela a parník zase vyrazil. Viděli jsme z lodi Vyšehrad. Parník se jmenoval Moravia a byl to skvělý výlet. Škola v přírodě ve čtvrté třídě byla zábavná. Byli jsme v Pístině nad Nežárkou. Měli jsme téma Staré pověsti české. Soutěžili jsme se svými družstvy. Hráli jsme šipkovanou, šli jsme možná 3 kilometry možná míň. Nějaké otázky byly lehké nějaké těžké - spíše ale lehké. Hráli jsme také ringo, vybiku a zeměpisnou hru Česko. Nebo jsme chodili různé túry, třeba jsme všichni šli do Třeboně pěšky 17 kilometrů. Jezdili jsme na koni, lovili a honili kance jako Bivojové, házeli kostí a luštili všelijaké záhadné otázky.

To bylo ve čtvrté třídě. Také každý rok na Vánoce máme Mikulášskou nadílku. Na začátku páté třídy jsme byli v zoo. Byli tam lvi, opice i netopýři. A teď jsme byli minulý týden na turnaji ve vybíjené. První zápas jsme odehráli se Zelenčem, to skončilo 11:9. Ostatní výsledky si nepamatuji.

Ještě jsme jezdili na plavání. Myslím, že to bylo ve třetí třídě. Tak jsme se rozdělovali do družstev jako každý rok. Vždycky jsme přeplavali část bazénu a podle tempa nás zařadili. Já se umístil v prvním družstvu. V páté třídě jsme jednou místo vyučování jeli se školou do divadla na Šípkovou Růženku. Herci předvedli dobré výkony, tančili totiž balet.

Letos na konci dubna jsme pořádali ve školce čarodějnice. Také jsme soutěžili. Rozdělili jsme se na družstva. Moje družstvo mělo 10 členů. Tři malé ze školky a ostatní byli spolužáci ze školy. Soutěžili jsme v těchto disciplínách: střelba na branku, podbíhání pod lanem, přeskokování překážek (na čas), běhání (na čas).

V toušeňské škole jsem se cítil dobře. Byla zde spousta zábavy a této škole jsem se naučil hodně věcí.

ŽIVOT V TOUŠEŇSKÉ ŠKOLE

S naší školou jsem se seznámil už v předškolním věku, protože jsme jako předškoláci měli třídu mateřské školy v budově základní školy. O to pro mě byl tehdy jednodušší nástup do první třídy. Už jsem věděl kam jít a učitelé pro mě také nebyli neznámí.

Jsme menší škola a to je, myslím, lepší. Všichni se známe, chováme se k sobě kamarádsky, pomáháme si, a hlavně nikdo nikomu nedělá naschvály. Ve třídě máme nějaké to lego, fotbálek a k dispozici počítač, takže nežli začne vyučovací hodina, máme možnost se ještě trochu pobavit. Také jsme si udělali společné akvárium, o které se staráme všichni dohromady.

V průběhu školního roku jezdíme na představení do divadel, podnikáme výlety na zámky a okolí, celodenní výlety na kolech, ti mladší jezdí na plavání do bazénu. Nejvíc se mi líbil výlet v Praze na lodi Moravia.

Koncem každého školního roku se těšíme na školu v přírodě. Vždy máme štěstí na kuchaře, kteří nám dobře uvaří. Učitelé pro nás připraví spoustu soutěží, zábavy, karneval a výlety.

Koncem školního roku jednu noc ve škole přespíme. Moc se na to těším, ale mrzí mě, že se budu muset se školou rozloučit.

Filip Hakl

Můj život v toušeňské škole

V toušeňské škole se mi velmi líbilo. Až na pár průšvihů to bylo dobré. Teď jsem v páté třídě, a protože toušeňská škola je jen do páté třídy, musím jít jinam. Ale za těch pět let jsem si užil hodně legrace a vždycky jsme jezdili na výlety. Mně se nejvíce líbila škola v přírodě ve čtvrté třídě, protože jsme šli pěšky do Třeboně.

Byli jsme taky na výletech například v zoo, na kolech v Přerově, na výletě na lodi Moravia, ve hvězdárně v Praze a také na Pražském hradě. S paní učitelkou Svobodovou jsme byli v meteorologické stanici v Brandýse nad Labem a také jsme celá škola byli na brandýském zámku. A taky jsme byli na turnajích ve vybíjené a fotbale. Ale teď se asi nejvíce těším, až budeme spát s celou třídou a naší paní učitelkou ve škole.

Vojta Korel

Vojta Nováček

Můj život v Toušeňské škole

Tato škola je velmi dobrá, protože je tu velmi přísné učení, ale taky i zábavné. Také jsme tu jeli několikrát do ZOO a to se mi moc líbilo a škola v přírodě je skvělá, soutěže a též hodní a dobří učitelé(ky). Ze všeho nejlepší byl ale výlet parníkem.

Když se mluví o učení, tak se mi nejlíp líbí matematika a angličtina: matematika je dobrá s velkým množstvím počítání a angličtina je zábavná, při které si občas hrajeme a také se dobře učíme.

Co říct, stačí tu být asi jeden měsíc a hned poznáte, jak je to tu úžasné.

Jsou tu i hodní kamarádi a kamarádky a tak se tady máte dobře a samozřejmě máte i ohromnou zábavu, kterou si nemůžete nechat ujít. Jezdíme taky na kole a je to velmi velké dobrodružství. A pokaždé se 5. třída na Vánoce převleče za Mikuláše, anděly a čerty. A také ve škole v přírodě jsme jeli na koni, jsou tam dobré soutěže a letos budeme kapitáni. Vždy první, druhá a třetí třída jezdí na plavání. Já už si to moc nepamatuji z předchozích tříd, ale určitě vím, že v 5. třídě byla největší zábava. Ještě při výtvarce děláme různé obrázky, které se nám moc líbí a jsou také hezké i pro ostatní. Jsou tu taky čarodějnice, při kterých si hrajeme každý rok hry a převlékáme se do kostýmů. Už se těším, jak tu poslední den přespíme, užijeme si spolu a pustíme si nějaký film. Ale nejvíce se mi líbí přestávky, komu by taky ne, ale "best" je přestávka v 11 hodin, kdy si chodíme hrát ven třeba vybíku nebo fotbal.

Tak se mějte kamarádi a přijďte sem. 🎮🎲♣️♠️🎵🎶🎧🔊🔇🔊🔇

Myslím, že jsme do naší školy chodili rádi, i když každému se do školy někdy nechce. V naší škole je spousta kroužků: sportovky, výtvarka, počítačový kroužek, divadelní kroužek, tanečky a také angličtina.

Na učení se zrovna moc netěšíme, ale útěchou je, že jezdíme do divadel, na výlety na kolech, občas do kina, někdy na nějakou výstavu, také jsme byli v Praze a to bylo ze začátku trochu dobrodružství, protože naši paní učitelku málem při nástupu do tramvaje někdo okradl. V 1.- 3. třídě jsme jezdili do Neratovic na plavání, jednou jsme byli s vlastivědou v Brandýse na meteorologické stanici a také byli někteří z nás jednou na fotbalovém zápase. My páťáci jsme byli ve 4. a 5. třídě na turnaji ve vybíjené a také pořádáme ve školce pálení čarodějnic. Samozřejmě jezdíme každý rok na školu v přírodě. Na škole v přírodě se moc neučíme, ale hrajeme různé hry a chodíme na vycházky do kopců apod. Na škole v přírodě jsou vždy páťáci kapitáni družstev (většinou jsou 3 nebo 4) a před odjezdem zpátky dostávají různé ceny. Naše škola má 5 ročníků, ale jsou tam jen 3 třídy (místnosti). Proto jsme spojení tak, že je 1. ročník je zvlášť, 2. je s 5. a 3. se 4. dohromady. Páťáci se také každý rok převléknou za čerty Mikuláše a anděly a ve škole v každé třídě rozdávají dárečky (sladkosti), potom jdou do školky a pak chodí po Toušeni do různých obchodů a všechny straší ;)

!!!! Tahle škola je prostě na malou vesnickou školu dobrá!!!!

Cecilka Linková

Sloh - Škola.

Vyučování: Na vyučování se mi líbilo to, že je vyučování občas sranda.

A taky jsme se hodně naučili. Za pět let jsem rád, že jsem měl za třídní paní učitelku Miroslavu Židkovou.

Přestávky: Na přestávkách se mi líbilo, že s kluky jsem si hodně popovídal, pohrál a odpočinul jsem si od vyučování a od písemky.

Výlety: Nejvíce se mi z výletů líbil ten do sklárny. Byla to zajímavá podívaná. Taky se mi líbily výlety do Mladé Boleslavi do divadla.

Škola v přírodě: Je škoda, že jsem první tři roky nejel. Čtvrtá byla dobrá až na to, že na karneval přišlo. Pátá byla taky dobrá, akorát se mi nelíbila cesta do Třeboně. Jinak v pohodě a těším se na další.

Lukáš Lesák

Můj život v toušeňské škole

Do základní školy v Lázních Toušeni jsem začal chodit 1.zářím 2006. Každý rok jezdíme na různé výlety, například do divadla v Mladé Boleslavi a v Praze, do zoo, do hvězdárny, na meteorologickou stanici, na brandýský zámek, na výlet parníkem po Vltavě pod pražským Vyšehradem,..... Jezdíme i na školu v přírodě. Tam nám učitelé připraví různé hry. Každý rok se ve školce na zahradě pálí čarodějnice. Celá akce začne už obědem, na který nám paní kuchařky udělají zvláštní jídlo, které se skládá třeba z "křupavých žabích nožiček" a k tomu pijeme "hadí jed". Pak se všechny děti namaskujeme za černokněžníky a čarodějnice a jdeme řídit na zahradu, kde máme připravenou vatru a můžeme si opéct buřty. Hrajeme při tom spoustu her a soutěží a všichni si to náramně užijeme. Každý rok také ve škole pořádáme Mikuláše. Letos jsme ho dělali my, páťáci. Jirka Šmejkal se přestrojil za Mikuláše, holky z naší třídy dělaly anděle, kluci čerty a rozdávali jsme mikulášskou nadílku všem dětem v naší škole. Děláme si každý rok i Vánoce, kdy každé dítě ze třídy donese nějaké cukroví, nakoupíme si brambůrky a limonády a nadělujeme si navzájem dárečky. Pouštíme si při tom i pěknou hudbu a hrajeme různé

soutěže o bonbony. Ve škole je 5 tříd. Škola je malá, a tak do šesté třídy musíme přejít jinam. Paní učitelky jsou tu hodné, a proto je to tady prima. Hodně se tu naučíme a to je dobře. Máme tu i počítače, lego, stolní fotbal a akvárium s malými rybičkami, o které se společně staráme. V 11 hodin se můžeme jít ven vyvětrat na hřiště, kde většinou s klukama hrajeme fotbal. Na konci roku budeme ve škole spát. Moc se na to těším, bude to velké dobrodružství. Mám tu hodně kamarádů, s kterými je legrace. Kdybych mohl, tak bych tu zůstal ještě pět let. Mám školu v Lázních Toušeni moc rád a bude se mi po ní, a po všech těch zážitcích moc stýskat. Určitě budu na základní školu v Lázních Toušeni s láskou vzpomínat celý život.

Michal Fišer

Můj život v toušeňské škole

Nejvíce se mi líbilo, když jsme jeli autobusem do ZOO. Viděli jsme tam slony, žirafy, sovy a všelijaká další zvířata. Procházeli jsme pavilony a krámky. To se mi líbilo z celé školy nejvíce. Pak se těším na matematiku, protože mě z učení baví nejvíce a ještě se těším na přestávky. To si s holkama můžeme povídat. Potom se těším na výlety, protože tam, kam jedeme, jedeme všichni. Cesty s naší školou mě moc baví a jsou dobré, akorát nás občas pan ředitel žene do kopce, a to je hrozný. Na školy v přírodě jezdím moc ráda. Hrajeme tam všelijaké hry a jsme po družstvech. Vždycky jsou kapitáni páťáci, takže tenhle rok jsme to my. Taky pro nás učitelé pořádají nějaká překvapení, jako třeba minulý rok, kdy jsme jezdili na koních. Každý rok se pořádá turnaj ve vybíjené, pan ředitel vybere ty nejlepší, a ti soutěží o první místo. Zbytek školy tam za námi přijde později. Ve čtvrté třídě jsme jeli s paní učitelkou Žídkovou a Svobodovou do Prahy. Jezdili jsme tramvajemi po památkách. Když jsme čekali na jednu tramvaj, tak cizí člověk lezl naší paní učitelce do batohu. Pak jsme jeli na výlet parníkem. To bylo nádherné. Vjeli jsme do plavební komory, tam nás zavřeli, vypustila se voda, otevřela se vrata a my mohli vyjet. Také jsme byli společně na hvězdárně. Tam se mě a ostatním také moc líbilo. Pak vždy na Vánoce se starší děti převléknou za čerty, Mikuláše a anděle a straší ostatní žáky. To, co jsme prožili v této škole, tak to jinde nezažijeme. Kdybych měla napsat všechno, tak bych se upsala.

Romana Zumrová

Můj život v toušeňské škole

Když jsem v první třídě nastoupil do školy, bál jsem se hrozně učením. Ale čím déle jsem ve škole byl, začal jsem si uvědomovat, že se nemusím ničeho bát. Když škola skončila a byly prázdniny, začal jsem se bát nového učení, ale potom už mě ty obavy přešly. Ve druhé třídě jsem zjistil, že se nemám čeho bát. Nakonec mě to začalo bavit. V třetí třídě jsme jeli parníkem jménem Moravia. Jeli jsme k Vyšehradu a nazpátek. O rok později jsme jeli do ZOO, kde jsme viděli pěkná a zajímavá zvířata - například hrochy, plameňáky, lvy, zebry a jiná zvířata.

Také jsme se zúčastnili turnaje ve vybíjené v Čelákovících, kde se naše družstvo umístilo na šestém místě ze sedmi.

Od předškoláků až po třetí třídu jsme jezdili na plavání do neratovického bazénu. Pokaždé jsem byl vybrán do druhého družstva. Nejraději jsem měl přestávky, kdy jsme mohli jezdit na tobogánu. To byla vždycky paráda. Každý rok máme ve školce čarodějnice, kde hrajeme hry a různé věci. Vždycky jsou různé soutěže. Také jsou dvě družstva. Každý rok na Vánoce se 5. třída převlékne za čerty a chodíme různě po Toušeni. Taky jsme byli na výletě na kolech, jezdíme na školy v přírodě, do divadla, do Prahy prohlížet památky,... je toho hodně. Na téhle škole jsem si každý rok užil spoustu

legrace a zábavy. Škoda že z ní musím odejít.

Vít Bouřil

Můj život v toušeňské škole

Ahoj, jmenuji se Nikol, je mi 11 let a od první třídy navštěvuji školu v naší obci. Bohužel letos naposledy, jelikož je naše škola pouze do páté třídy.

I když je poměrně malá, prožili jsme tu se spolužáky krásných pět let. Budova naší školy se nachází přímo uprostřed obce. Je jednopatrová, má nový žlutý kabát a přilehlý dvorek, kam se chodíme protahovat o velké přestávce, aby nás z lavice nebolela záda. Máme i svou tělocvičnu plnou různého cvičebního náčiní a nářadí.

Od první třídy jsme jezdili se školou do nedalekých Neratovic na plavání.

Mají tam krásný bazén a na tento den jsem se vždy strašně těšila. Skvělé bylo, že jsem se tam nakonec naučila docela dobře plavat a tak jsem také několikrát vyhrála různých plaveckých soutěžích, které pro nás paní učitelka vymyslela. Super byly i výlety na kolech. Někdy kousek a jindy zas pěkných pár kilometrů. Moc se mi líbil třeba cyklo výlet do Přerova nad Labem na historické motorky. Pokaždé to ale dobře nedopadlo. Jednou mi tatka před jízdou nezkontroloval kolo, a tak mi asi v půlce trasy upadla šlapka. Návrat do školy jsem absolvovala po svých. Jak se říká, jistota je jistota, a tak jsme na většinu našich výletů a akcí jezdili autobusem. Nezapomenutelný byl určitě výlet parníkem Moravia po Vltavě.

Bylo opravdu kouzelné vidět Prahu jinak než z auta nebo z autobusu.

Takhle bych vůbec nepoznala, že jsem v našem hlavním městě. Praha byla častým cílem našich poznávacích výprav. V historickém centru je na co se dívat a třeba chrám Sv. Víta, Pražský hrad, Karlův most, Orloj a spousta dalších a dalších památek hodně vypráví o naší pradávnejší historii.

Při výletech do Prahy jsme navštívili i ZOO v pražské Tróji. Sem jezdíme celkem pravidelně i s rodiči, ale pohled na malou gorilku, na nebezpečné šelmy či na hrající si šimpanze nikdy nezklame a nikdy se neokouká.

A zpátky do školy. Každoročně ve škole pořádáme školní besídku. Každý přinese do školy vzoreček z maminka cukroví, dárečky pro spolužáky, paní učitelka obstará hudbu, nazdobíme vánoční stromeček a besídka může odstartovat. Letos, kdy už jsme nejstarší ročník školy, máme ještě jednu povinnost. Přestrojíme se do masek čertů, andělů a Mikuláše a jdeme školou trošičku postrašit mladší ročníky, ale nakonec i na ně vždycky nějaký ten dáreček zbyde. Podobnou akci připravujeme i 30. dubna, tedy na čarodějnice. I tady máme krásné masky různých čarodějnic a ježibab. To už bývá většinou teplejší počasí, a tak se nakonec po různém soutěžení a skotačení sesedneme u ohýnku a opékáme buřtíky. Nejlepší akce školy, alespoň dle mého soudu, je škola v přírodě. To si opravdu užijeme každíčkou minutu. Je to jiné učení v krásné přírodě. A navíc i náš učitelský sbor je takový tolerantnější a víc přimhouří oko. I tady soutěžíme, sportujeme, podnikáme výlety po okolí, no prostě paráda.

Jak jsem již zmiňovala na začátku, letos navštěvuji naši školu naposled.

Jedna zajímavá akce nás mimo školu v přírodě ale ještě čeká. Strávíme ve škole noc. Budeme si hrát hry a zazpíváme si u ohýnku, kde si opečeme buřtíky, ze spacáků se koukneme na nějaký hezký film a budeme si třeba i vyprávět strašidelné příběhy. Už se těším.

Je toho moc, co bych mohla zmínit. Pět let krásných společných zážitků, spousta poučných zajímavých výletů, kamarádi, paní učitelky, pan ředitel, paní kuchařky aj. Pět let ale uteklo jako voda a já se budu muset připravit na novou školu, nové kamarády, nové učitele, zkrátka na nové školní dobrodružství.

Nikola Bafoe

I oni se jednou budou se školou loučit, ale dnes jsme je přivítali na světě

Vítání občánků

16. dubna proběhlo v Zasedací síni toušeňského úřadu již tradiční Vítání občánků do svazku obce. Slavnost se koná většinou dvakrát do roka. Tentokrát bylo přivítáno 9 dětí. Mezi nové občany městyse Lázně Toušeň přivítala paní starostka MVDr. Jiřka Myslivečková tato dívka:

Nad stoletou fotografií

V sadě historických pohlednic Toušeně vydal místní Okrašlovací spolek ke svému století (1996) také

fotografii vyzdobeného toušeňského nádraží, pořízenou 28. listopadu 1911. Důvod výzdoby ozřejmují uprostřed dvou dvojic českých červenobílých vlajek a praporů černožlutá vlajka rakouského císařství s císařskou standartou, mezi dvojicí znaků českého království erby arcivévody z domu Habsburg-Lothringen a princezny z domu Bourbon-Parma, rovněž provázené českými a rakouskými vlajkami, a v kruhové, chvojmí zdobené kartuši do písmen KFJ vpletené Z, symbolizující sňatek panovníkova prasynovce arcivévody **Karla Františka Josefa** (1887-1922) a parmské princezny **Zity Boursbonské** (1892-1989). Nádraží Lázně Toušeň – Bad Tauschim tak jako jedno z mnoha pozdravovalo

průjezd novomanželů, kteří se rozhodli pobývat po svatební cestě na zámku v Brandýse nad Labem.

Arcivévoda zámek dobře znal již tři roky, po které v něm bydlel jako velitel 5. eskadrony 7. pluku dragounů vévody lotrinského se sídlem ve Staré Boleslavi. V té době občas zavítal i do Toušeně. Pamětníci na něj vzpomínali jako na příjemného, přátelského důstojníka, který rád mluvil s lidmi – velmi dobře – česky. S pobočníkem, nebo i s několika dalšími vojáky, obvykle na koních, se v létě zastavovali v lázeňské zahradní restauraci. Pobočník Zdenko Lobkowicz hlídal míru občerstvení, aby všichni zůstali štíhlí, ale arcivévodovi zde chutnalo a – podle pamětníků – potajmu chodíval do lázeňské kuchyně na další knedlíky. Vědělo se, že přísnou vojenskou dráhu nastoupil jako druhý v pořadí na trůn, ale že již absolvoval i vysokoškolská studia v Praze. Pro Brandýs prosadil zřízení okresu a otevřel cestu k založení gymnázia. Lázeňský měšťak Toušeň se tedy výzdobou nádraží hlásil k významné a zároveň blízce známé osobnosti. Uvítání v Brandýse bylo velkolepé.

Další arcivévodův osud by neodhadla ani nejbujnější představivost. Po zavraždění následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este 28. června 1914 v Sarajevu stanul arcivévoda Karel nečekaně sám jako následník. Pro své neskrývané přesvědčení o nutnosti řešit spory bez násilí, byl ale odstaven od všech politických a vojenských rozhodnutí. Císař František Josef I. odmítl i Karlovu myšlenku autonomie českého království. Neprozřetelný válečný konflikt se Srbskem se mezitím rozhořel do evropských a světových rozměrů a zvedl přirozenou vlnu odporu proti celé monarchii. Vojáci bojovali i přebíhali k protivníkům, vytvářeli zahraniční legie, trpěli a umírali. Z toušeňských branců se jich nevrátilo třicet. Krutost první světové války nabyla podoby mnohonárodní tragedie. Jakmile se po smrti Františka Josefa I. 21. listopadu 1916 stal devětadvacetiletý arcivévoda Karel rakouským císařem a českým i uherským králem, ihned převzal velení a zasazoval se o zastavení nesmyslného běsnění na válečných

frontách: „*chci činiti vše, aby hrůzy a oběti války byly co nejdříve zažehnány*“. Svým nepřítelům, odsouzeným na smrt, udělil milost a všemi cestami až zoufale usiloval o příměří. Kolo dějin už ale všechny snahy o jednostranný mír drtilo.

Uprostřed nekončících diplomatických jednání na podzim 1917 – již v prvním roce po převzetí panovnické odpovědnosti – se císař Karel I. rozhodl natrvalo posílit své spojení s Čechami. Nejlépe se cítil v Brandýse, a protože byl zámek volný, zakoupil jej do osobního vlastnictví. Následujícího léta za krátkého pobytu s císařovnou Zitou na Brandýse objel automobilem 26. srpna 1918 okolí včetně Toušeně. Slovy školní kroniky: „*přičemž oba vznešení manželé pozdravujícimu je občanstvu se zřejmým potěšením nad míru milostivě a vlídně kynuli*“. Lidské vztahy trvaly, Karel I. dál usilovně připravoval přeuspořádání podunajské monarchie ve federaci svobodných království, ale čas už běžel vstříc svobodným republikám.

Ačkoli bylo úsilí císaře Karla I. ušlechtilé, čisté a statečné, kolo dějin nakonec rozdrtilo i jeho. Ztratil vše. Zemřel ve vyhnanství bez prostředků na Madeiře, vyčerpán, v pouhých 35 letech. Přesto nebyl zapomenut. Zita vzorně vychovala jejich osm dětí. Dožila v klášteře věku 96 let. Pro lidské kvality, pevnost ve víře a příkladné osobní obětování za mír mezi národy vyzdvihl papež Jan Pavel II. 3. října 2004 jméno císaře Karla I. mezi blahoslavené. 1. května 2011 byla k jeho uctívání zřízena kaple v chrámu Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi.

Blahoslavený císař Karel I., český král toho jména III., uzavřel trojici českých králů Karlů. Shodou okolností i jeho dva (pokrevní) předchůdci se ocitli osobně v *Toušeni*. Prvním byl císař Karel IV. (český král toho jména I.), který pobýval na *Toušeni* již jako markrabě roku 1338, v dubnu nebo v září. Druhým byl císař Karel VI. (český král toho jména II.), který přes *Toušeň* projížděl s celým vídeňským dvorem z Přerova do Brandýsa koncem června 1723 ke své pražské korunovaci. Z panovníků jiných jmen, kteří kdy navštívili *Toušeň*, byl zaznamenán pouze císař Josef II., zřejmě v dubnu 1778, v souvislosti s (pozdějším) založením první školní budovy.

Kronikář

Zahradní restaurace U Wallianů

Dům s číslem popisným 21 je po velmi dlouhé období zmiňován v pradávnych kronikách a po jisté období byl znám jako Salačova hospoda. Jak známo hospody si převážně žijí svým vlastním životem a

vždy hrály důležitou roli v životě českého národa. Tak i Salačova hospoda držela prst na tepu dějin toušeňských. Její prostory, zvláště pak „Salačův sál“, poskytovaly přístřeší různě potřebným, jako například staré škole, která se k Salačům přestěhovala kolem roku 1893. Staré kroniky rovněž odhalují, že v sále hostince U Salačů se odehrálo nejstarší ochotnické divadelní představení, v kterém hráli především členové Sboru dobrovolných hasičů.

Roku 1911 (před 100 lety!) po Antonínu Salačovi přebírají hostinec noví majitelé, Emilie a Rudolf Wallianovi. Tito zde zřídili zahradní restauraci s dvoranou. V té době zde zároveň ochotníci přebudovali jeviště, na kterém stihli odehrát pouze dvě

představení před válkou. Ale jak šel čas, zájem o divadlo se vytříbil a přenesl se do prostornější sokolovny.

Hostinec u Wallianů ovšem nebyl využíván jen divadelníky. Mezi roky 1926 – 1928 se milovníkům kopané podařilo vybudovat poměrně velké hřiště poblíž náplavky, kde se říkalo Na Polabí. U hřiště nebyly kabiny, takže se hráči převlékali právě v hostinci U Wallianů. Toto spojení mělo po odehrání zápasu své značné výhody.

Restaurace U Wallianů přežívá i období druhé světové války a po roce 1946 zde budují oddíly skautů velkou loutkovou scénu, na které se pravidelně každou neděli odehrávají představení pro děti.

50. léta odstartovala využívání prostor restaurace U Wallianů k provozování obecních služeb. Je zde zřízena holírna, samoobsluha a v prvním patře drogerie. Později je zde i nainstalován výtah, aby se zboží nemuselo nosit po schodech. V tomto období se v restauraci vystřídalo několik hostinských a pohostinství si udržovalo dobrou úroveň.

Jako poslední z toušeňských občanů nesoucích jméno Wallian byli manželé Jaroslav a Jarmila, kteří zahynuli roku 1975 při tragické katastrofě jugoslávského letadla, které havarovalo u Prahy.

V roce 1991 díky restituci přechází restaurace do vlastnictví mladší dcery posledního majitele, Mileny Endálové, která započala nové úpravy před znovuotevřením. K tomu však došlo až za nových majitelů restaurace, ale to je již nová kapitola.

rfv

A jaké bylo jarní soutěžení

Soutěž na téma“ Lázně Toušeň“

Prostřednictvím předchozího Floriána Úřad městyse Lázně Toušeň a Kulturní komise vyhlásily vědomostní soutěž na téma: „Lázně Toušeň“.

Soutěžilo se ve dvou kategoriích, a to děti do dvanácti let, a všichni dvanácti let starší včetně dospělých. V první kategorii si soutěž svého účastníka nenašla, ale v kategorii druhé, i přes svou obtížnost, několik zájemců oslovila. V soutěži nakonec zvítězila a cenu získala paní Kateřina Herynková z Toušeň. Úřad městyse a Kulturní komise tímto srdečně gratulují. Paní Herynková obdržela stolní hru Aktivitu 2.

rfv

Soutěž na téma“ Namaluj poštu, namaluj svého pošťáka“

V dubnu v našem městysi proběhla soutěž "Namaluj poštu, namaluj svého pošťáka" organizovaná místní pobočkou České pošty. Soutěž byla vyhlášena pro místní děti ve věku do 15 let. Mezi cenami pro vítěze byly finanční příspěvky na produkty Poštovní spořitelny a další drobné ceny. Všechny soutěžní obrázky byly úžasné, bylo těžké vybrat nejlepší. Proto byly oceněny všechny práce, které se soutěže zúčastnily. Všechny oceněné výtvořiny můžete shlédnout vystavené na poště.

Výsledky soutěže a vítězné obrázky

1. místo - Nelinka Hendrychová
2. místo - Soňa Černá
3. místo - Judita Pulkrábková

Čestná ocenění:

Nela Horáková, Andrejka a Ondra Soukupovi, Jára Skála, Honzík Zahradník, Vávra Linka, Míša Puscasu, Barbora a Hugo Herynkovi.

Ivana Nováčková

A vzhledem k tomu, že ne každý zavítal v době „výstavy“ soutěžních dílek na poštu, Florián Vám je předkládá k nahlédnutí i s fotografiemi výtvarně talentovaných slečen a mladých pánů.

Slečna Černá

Sourozenci Herynkovi

Slečna Hendrychová

Slečna Horáková

Mladý pan Linka

Slečna Pulkrábková

Mladý pan Puscasu

Mladý pan Skála

.....pokračujeme na další straně.....

Sourozenci Soukupovi

Mladý pan Zahradník

Pro nadcházející období nabízíme lehké letní mimosoutěžní Zvídavým a zvědavým prázdninové 8x Proč?

1. Brandýs nad Labem

- Na fasádě restaurace Felicita, u zámku od mostu, je relief Palladia. Proč?
- Na kamenném mostku u mlýna pod zámek je socha světce. Kterého a proč právě na mostě?
- Na konci ulice Martinovská, směrem na Křenek a Kostelec n/Labem, vyvěrá pramen vody. Jak se místo jmenuje?

2. Stará Boleslav

- V lesíku Hlučov byly v roce 1813 vysazovány stromy po třech do jedné jámy, což je ještě tu a tam patrné. Proč byly takto vysazované?
- Kolik kostelů je ve Staré Boleslavi? Který z nich je nejstarší?
- Které architektonické slohy můžeme v kostelech najít?
- Který náš významný olympionik trénoval na stadionu v Houštce?

3. Jenštejn

- Který významný církevní činitel byl v historii držitelem hradu?
- Která pohoří a hory můžeme spatřit z věže?

4. Byšičky

- Z lesní cyklostezky Káraný – Lysá nad Labem, se odbočí do malebné vesničky Byšičky. Kdo vesničku založil? Jmenujte alespoň jeden český film, který tu byl natočen.

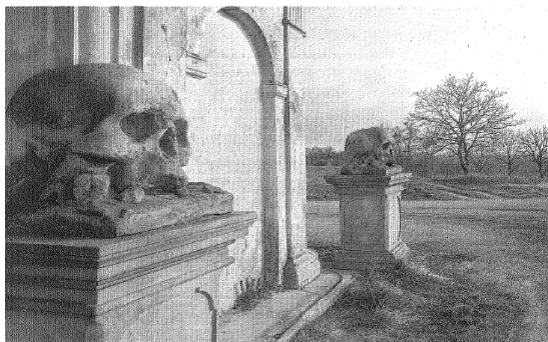
5. Lysá nad Labem

- Kdo byl Bedřich Hrozný? Našli jste jeho muzeum?
- Zámecký park – poznáte některé alegorické cykly soch? Kdo je vytvořil?

6. Čihadla

Směrem na Starou Lysou od Lysé n/L, je vesnička Čihadla. Před alejí k loveckému zámečku Bon repos nechal hrabě František Antonín Špork postavit kapli a čtyři sochy. Dnes tam už bohužel nenajdeme ani jednu sochu, po krádeži kamenných lebek z podstavců (v r. 2002 po návratu z pražské výstavy Rudolf II.) raději odstěhovali obě sochy andělů do Národní galerie.

Víte proč kamenné lebky sloužily jako lucerny?

7. Kersko

- Kromě Lesního ateliéru Kuba, proslavil Kersko jeden náš známý spisovatel. Který?
- Který film tu byl natočen?
- Jak se jmenuje zdejší pramen vody?

8. Kouřim

- Víte jakou zvláštnost mají zvony na zvonici u kostela sv. Štěpána?
- Ve kterém druhém místě v Čechách mají podobné zvony?
- Co je Lechův kámen?

Odpovědi na všechny otázky budou uveřejněny v podzimním zpravodaji Florián.

azč

Rozhovory pro radost a zdraví s Andreou

Moji milí,

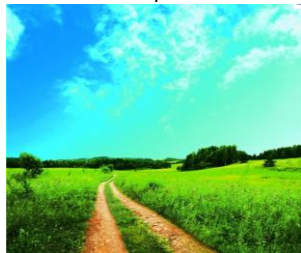
setkáváme se v dalším období našeho roku a opět Vás potěším několika postřehy, které se týkají měsíců července, srpna a září.

V červenci začíná doba prázdnin a dovolených, ach jak krásný to čas – tedy pokud máme na zřeteli, že naše tělo musí s našimi aktivitami souhlasit. Zátěž je třeba rozdělit, volit mírně stoupající tendenci a při sebemenších potížích „ubrat plyn“. Není třeba si devastovat tělo hned na počátku dovolených. Zvláště když v červenci je naším nejvíce ohroženým systémem krevní oběh. Zmírňujeme při narušení srdečního rytmu, ztěžklých končetinách, mravenčení a křečích svalů. Kritická je doba od 19-21 hodiny a příznivá od 7-9 hodiny ranní.

Jedním za symbolů července je oheň, dále červená barva, která je barvou radosti, ale v této době začíná být i barvou varovnou a už působí i zčásti negativně. Ne nadarmo je červená používána pro symbol zastavení a varování. Platí: spěchej pomalu a raduj se na každém kroku.

Doporučení pro červenec :

1. Celkově posilovat organismus stravou (krátce osmahnutá jídla, z obilnin je nejlepší kukuřice – chladí, zelenina a ovoce co zrovna dozrává, nezapomínat na cibule, cukety, dýně apod.), masážemi a vhodným denním režimem.

2. Zajišťovat dostatek tekutin, patřičných solí, minerálů a vitamínů.

3. Doplnovat stravu hořčinami, čajem, který ovlivňuje játra, a látkami s hořčíkem, jako jsou např. černé pečivo, obilné klíčky i sója.

Na procházkách se můžeme věnovat i sběru léčivých bylin, jako jsou např. kopřiva dvoudomá, listy maliníku, mochna husí, kokoška pastuší, tobolka, vrbovka chlupatá i malokvětá a celík zlatobýl.

Jen na okraj výborným lékem proti krevním sraženinám a křečovým žilám je listí červeného vína, jak doporučuje pan Janča.

A řídíme se do měsíce srpna jak cyklisti na stezce vedoucí přes náš městys, tedy velmi rychle. V srpnu je nejvíce ohrožen teplotní regulační systém organismu, což je logické vyústění vrcholného období léta. Potíže s tělesným teplem značí přetížení organismu, provázené celkovým oslabením a případně zvýšenou teplotou. Je třeba čistit lymfatický systém a nepřetěžovat naši „megatovárnu“ játra. Kritická je doba od 21-23 hodiny a příznivá od 9-11 hodiny.

V druhé polovině srpna živel ohně zeslabuje a projevuje se kladně. Barva červená se v průběhu srpna mění na uklidňující oranžovou.

Doporučení na srpen:

1. Masáže lymfatických plošek na končetinách, posilovat úpravou stravy jako v červenci.

2. Pro posílení organismu 2x týdně absolvovat koupel v ovesné slámě, jejím výluhu.

3. Čaje pro posílení imunity.

4. Maximální pozornost věnovat zásobování organismu jódem, naše štítná žláza v tomto období potřebuje zvláštní péči.

Pokračujeme ve sběru léčivků jako jsou například celík zlatobýl, rakytník řešetlakový, jestřabina lékařská, měsíček lékařský, bazalka pravá, třezalka tečkovaná a třeba i zeměžluč na tinkturu.

Dostáváme se k zářícímu drahokamu našich měsíců, což je září. Už sám název měsíce – září- předjímá o jaký měsíc se jedná. Stromy i plody jsou v plné zralosti a ukazují se nám v plné kráse, abychom se mohli pokochat před jejich postupným uložením k odpočinku. My také záříme po letním odpočinku, tedy pokud jsme alespoň trochu dodrželi potřebná pravidla.

Nastává doba práce i meditace. Sklízíme zasloužené plody své práce na zahrádkách a uskladňujeme je na zimní období. Předpokládám, že většina z nás úrodu spíše zavařuje a suší než mrazí. Zelenina a ovoce hluboce zmražené se bohužel stává pouze plnidlem našich žaludků, protože nízké teploty poškodí rostlinná pletiva.

Nastává období země a měli bychom si dát pozor na naši slezinu a slinivku. Slinivka má kromě látkové výměny (trávení, zpracování tuků a cukrů) na starosti také sliznice. Slezina reaguje na všechny mimořádné procesy v těle počínaje píchnutím komára a konče infarktem, je stále v pohotovosti prostřednictvím krvinek především bílých.

Barva nadcházejícího podzimu je žlutá, chuť sladká a potíže starost. V této době se zakódovaná starost opírala hlavně o ujistění zda máme vše pro přežití zimy - tedy v přírodě tomu tak je a my jsme součástí přírody (to abychom mohli v zimě klidně odpočívat).

Doporučení na září:

1. Upravit stravu omezením nevhodných tuků, cukrů, alkoholu a doplnit chybějící vitamíny a prvky pro posílení imunity např. echinacea, rakytník formou tinktur nebo čaje.

2. Před zimou bychom měli provést vyčištění organismu, hlavně střev, aby se nám zimní hutnější strava lépe trávila a nezanášela nám nadměrně organismus .

3. Vaříme spíše ve vodě, obilninou jsou hlavně jáhly, ovoce a zelenina jako vždy to, co zraje. Pozor na cukr a nejíst nic připáleného.

Dosbíráváme zbylé léčivky, jako je např. křen selský, růže šípková, kostival lékařský, pelyněk nebo plody fazolu obecného a slupku použijeme do čaje pro posílení slinivky.

Doufám, že Vás informace o nadcházejících měsících obohatily a přinesou Vám nové pohledy na naše tělo i duši. Při dovolených můžeme velmi dobře relaxovat na těle a zároveň provětrat své mozkové závity, udělat inventuru svých myšlenek a některé vyhodit do koše, jiné poopravit a nad některými se zamyslet. Není třeba předjímat zbytečné strachy, radujme se ze života tady a teď, co bylo nechme spát a co bude, se teprve ukáže podle našeho chování a jednání.

Děkuji za Vaši pozornost a přeji Vám krásné léto a časný podzim.

S úctou a láskou Andrea

PS : Ještě malá vsuvka. V posledních několika letech se intenzivně zabírám pěstováním a zpracováváním geniální a obsahově bohaté obrovské bobule, což jsou dýně a tykve.

Vyznačují se velkou pestrostí a různými tvary. Lze je mnohostranně uplatnit v kuchyni, kde je můžeme proměnit na skutečnou pochoutku.

Tykve obsahují málo bílkovin, tuků a sacharidů a dalo by se tedy říci, že jsou energeticky chudé, ale jejich bílkoviny jsou vysoce hodnotné a podporují produkci inzulínu. Dušená dužina je lehce stravitelná a bohatá na vlákninu, mají vysoký obsah draslíku (podporuje odvodňování, působí proti zácpě), citrulinu (pomáhá při vylučování jedovatých látek), nízký obsah sodíku hovoří pro složku dietních jídel (léčí vysoký krevní tlak, močové cesty, ledviny) a ze stopových prvků je to především železo, jód, fluor, mangan, molybden, selen a zinek.

Tykve s červenou dužinou mají překvapivě vysoký obsah beta-karotenu, předčí i mrkev. V plodech jsou i vitamíny C a E, takže antioxidanty a chrání buňky. Cenná jsou i semena, která mohou být i dobrým pamlskem. Vysoce hodnotný je i dýňový olej - zelené zlato, jak říkají naši jižní sousedé (jižní Německo, Rakousko, Maďarsko apod.).

Vyzkoušela jsem již mnoho kuchyňských úprav: (zpočátku se doma ozývalo „nejsme domácí zvířata abychom jedli nějakou dýni“) dušení (lze připravit s mrkví nápoj pro diabetiky), smažení (v různých těstíčkách) a v neposlední řadě pečení (nadívaná dýně nemá moc konkurence). Připravíme-li si dýňové pyré, je možná široká škála použití – polévky, omáčky i jako přídatek při pečení domácího pečiva slaného i sladkého. Při kuchyňské úpravě je možno konzumovat i mladé listy.

Ano, je pravda, že dýně na začátku pěstování vyžaduje závlivu, a jak víme, voda není z nejlavnějších, ale konečný výsledek za to stojí. Zadaří-li se, máme na celou zimu hodnotnou potravinu.

Možná bychom mohli na podzim uspořádat výstavu dýní a tykví v našem novém Toušeňském parku (pro inspiraci se můžete podívat na stránky Botanické zahrady v pražské Troji, kde se tato výstava pořádá každý rok a je úžasně barevná).

Zdravím a přeji úspěšné pěstování

Přečetli jsme pro Vás

Verzátka

Verzátka, odborně mechanická podací tužka, byla poprvé vyrobena roku 1950 v podniku Koh-i-noor Hardtmuth v Českých Budějovicích. Dřevěný obal tužek byl nahrazen obalem kovovým, jehož součástí je jednoduché zařízení, které umožňuje snadný pohyb a uchycení tuhy. Součástí verzátka je rovněž malé ořezávkó (hrořtko), které umožňuje tuhu okamžitě ostřit. Díky své praktičnosti verzátka rychle pronikla do celého světa a je chráněna výrobkovou známkou „VERSATIL“.

Samotný výrobce verzátka, KOH-I-NOOR Hardtmuth, používá ochrannou firemní známku „**KOH-I-NOOR**“. Tato ochranná známka je registrována již od roku 1894 jako jedna z prvních na českém území.

Podnik založil Josef Hardtmuth roku 1790 ve Vídni, odkud byla později výroba roku 1848 přesunuta do Českých Budějovic. Tužky KOH-I-NOOR slavily postupně úspěchy na různých světových výstavách, odkud si přivezly mnohá ocenění, například roku 1855 z New Yorku, roku 1856, 1900 a 1925 z Paříže, 1862 z Londýna,

1882 z Vídne nebo roku 1905 z Milána.

rfv

Doporučujeme

www.tvicko.cz

16. května 2011 zahájila vysílání nová internetová televize TV ÍČKO, zaměřená na dění ve městech a obcích Středočeského kraje. Na portálu www.tvicko.cz je v této chvíli registrováno 22 měst a obcí. Nejaktivnějším městem (co do počtu reportáží), je Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, ve kterém sídlí tvůrci této internetové televize.

"Televizní tvorbou se zabýváme 18 let a vznik internetové televize je logickým vyústěním naší dosavadní práce. Např. pro Brandýs n.L. vyrábíme reportáže od roku 1993 a tak se dnes město může pochlubit neuvěřitelným archivem čítajícím téměř 1.600 reportáží" řekl nám hlavní protagonista internetové televize TV ÍČKO Jan Chleboun. Také starostové jednotlivých obcí tento druh internetové televize vítají. Do této chvíle měli totiž možnost vkládat své reportáže pouze do programů místních kabelových televizí s často velmi omezeným počtem přípojek a tím i nízkým počtem diváků. Malé obce si pa k své televizní vysílání nemohli dovolit vůbec. Internetové televize ale dávají starostům nové možnosti a místní samosprávy toho hodlají využít. Věřím, že společně vybudují silné médium, které jim pomůže lépe informovat své občany. Hned od začátku se do projektu aktivně zapojilo několik měst: Brandýs nad

Labem-Stará Boleslav, Čelákovice, Neratovice i Městys Lázně Toušeň. A v jednání jsou další města. Navíc, díky dlouholeté činnosti v oboru regionálního zpravodajství mohl tým TV ÍČKO nasadit na portál desítky starších reportáží z minulých let.

Na portálu www.tvicko.cz tedy diváci naleznou videa, která přímo souvisí s životem v jednotlivých městech. Záznamy z kulturních, sportovních, či společenských akcí, rozhovory s představiteli měst o jejich plánech, názorech a vizích do budoucna, ankety mezi občany, politické události apod. Do budoucna plánují tvůrci portálu vysílání rozšířit také o další formáty pořadů, jako jsou vzdělávací videa a spoty, hudební pořady, on-line přenosy apod.

Stránky jsou vytvořeny tak, aby byly pro uživatele maximálně přehledné a jednoduché. Tým, který se stará o natáčení pro jednotlivá města, je velmi zkušený. Má za sebou dlouholetou spolupráci pro nejvýznamnější tuzemské televizní stanice (TV Nova, ČT-1, TV Prima), zabývá se také tvorbou vzdělávacích pořadů (bezpečnostní spoty pro BESIP, pořady se zdravotnickou tematikou pro Min. zdravotnictví ČR a pod.).

Pojem "internetová televize" se pomalu dostává do povědomí veřejnosti. Její výhodou je zejména neomezená dostupnost a v dnešní době i obrazová kvalita srovnatelná s "klasickým" televizním vysíláním. Téměř každý dnes může reportáže sledovat jak doma, v pohodlí svého obývacího pokoje, tak kdekoli na světě. Dokonce už ke sledování není potřeba počítač, ale postačí moderní LCD televize. Nové technologie už totiž internetové prohlížeče vkládají přímo do televizních přijímačů.

Tvícko

Floriánův kvíz

Tento okap je součástí jedné z budov v Toušeni. Poznáte na které?
(Odpověď naleznete na zadní straně Floriána)

Tentokráte do Kutné Hory

Úřad městyse Lázní Toušeň pořádal zájezd do města, které je nerozlučně spjato s dolováním stříbra. Již koncem 13. století zdejší důl poskytoval zhruba jednu třetinu stříbra těžícího se v Evropě. Díky svému bohatství se město stává po Praze druhým nejvýznamnějším městem Českého království. Tyto doly daly možnost vzniku mnoha památek a město se zařadilo do Seznamu Světového kulturního dědictví UNESCO. A do tohoto města, Kutné Hory, jsme 9. dubna přijeli. Ti, kteří měli objednanou prohlídku dolu se vypravili do Českého muzea stříbra na Hrádku. Po převlečení do dobového hornického úboru, s helmou a svítilnou, jsme po mnoha schodech sestoupili do dolu. Při jeho prohlídce nám o těžbě stříbra a také o práci horníků poutavě vyprávěla průvodkyně, která nás provedla i důlní expozicí na povrchu.

Další významnou památkou, kterou jsme si prohlédli, byl Vlašský dvůr. Vznikl ve 13. století jako opevněný hrádek kde se skladovala stříbrná ruda a bylo zde zřízeno sídlo královského úředníka, dohlízejícího na těžbu. Časem se z hrádku stala centrální mincovna. Ve městě se razily tzv. pražské groše. Ve Vlašském dvoře byla i královská rezidence, protože tu pobývali i čeští králové - Václav IV. a Vladislav Jagelonský. S úpadkem kutnohorského dolování byla mincovna zrušena a stavba chátrala. Až v 19. století byla rekonstruována. Expozice je zde zaměřena na historii mincovnictví a města.

Po obědě a načerpání sil se někteří vydali na prohlídku dominanty Kutné Hory, chrámu Svaté Barbory. S jeho budováním se začalo ve 14. století a měl ukázat moc, bohatství a význam města, které se těšilo přízni českých panovníků. Kutná Hora se snažila vyrovnat Praze, a tak se na stavbě podíleli i pražští stavitelé. Stavba probíhala v několika etapách, vlivem nejrůznějších událostí byly práce mnohokrát přerušeny a definitivně byl chrám dostavěn až v roce 1905. Po individuálním volnu jsme ještě odjeli na prohlídku zahradnického centra Starkl. Mnozí z nás si odtamtud odvezli nějakou květinu do svého bytu nebo zahrádky.

Hezké a slunečné počasí nás provázelo celou cestu a tak je škoda, že se výletu nezúčastnilo víc lidí. Vždyť vidět něco zajímavého a dozvědět se o historii naší země je přece něco, na co se dlouho vzpomíná. Tak se snad příště najde více zájemců, kteří se s námi vydají do historie.

Marta Hergeselová

Zřídili jsme pro Vás

Obecní rozhlas do kapsy

Služba SMS městyse Lázně Toušeň – informace přímo do Vašeho mobilního telefonu.
Služba umožňuje upozornit na mimořádné dění v obci.

Jak službu získat?

Pro registraci zadejte SMS ve formátu: ADD URA8994
a zašlete na telefonní číslo 608 512 513

Pro zrušení registrace zadejte SMS ve formátu: DEL URA8994
a zašlete na telefonní číslo 608 512 513

Cena přihlašovací SMS je standardní cena za textovou zprávu a platí ji občan. Cena SMS se zprávou o dění v obci, kterou zasílá Úřad městyse je pro občana zdarma.

Zpravodajské povídání

Florián děkuje.

Zde zveřejňujeme poděkování panu inženýru Filipu Červinkovi, MBA za to, že na sebe převzal odpovědnost za tisk a kompletaci našeho Floriána. Všem, kdo se na jeho realizaci doposud podíleli, udělal opravdu velkou radost.

Za všechny Romana Vaňková

My a Vy.

Vážení čtenáři,

Florián Vám nabízí své třetí vydání a my všichni, kdo se na jeho tvorbě podílíme, doufáme, že Vám naše amatérské snažení přináší alespoň trochu radosti a užitku. Nicméně ani my se neobejdeme bez zpětné reakce z Vaší strany. Pravda, slyšeli jsme slova pochvalná, nicméně i kritická – nedokonalá grafika, úprava nedosahující úrovně klasických tiskovin, stránkování (v tomto čísle již je☺), někteří postrádají obsah atd. Co se těchto připomínek týká, jsme si jich vědomi a na zdokonalování budeme pracovat do roztrhání těla (dosud to bylo do zavaření kopírky a likvidace několika sešivaček na úřadu). V podstatě jde o to, že uvítáme, pokud nám napíšete, co byste rádi v Floriánovi našli, jaká témata by Vás oslovila, co Vám v něm velmi chybí, nebo naopak přebývá. Nakonec, jak jsme již jednou avizovali, je to tiskovina naše a pro nás.

V souvislosti s výše uvedeným bychom Vás chtěli oslovit, nebo spíše nabídnout prostor k vlastní literární tvorbě nebo k vyjádření názorů, postřehů a sdělení prostřednictvím Vašich článků nebo jiných forem prezentace. Jsme přesvědčeni, že je zde mnoho šikovných lidí, kteří mají ostatním co říci a nabídnout z mnoha oblastí zájmu. Chce to jen zkusit, věřte, že je to místy velmi vzrušující a zábavné.

Pokud Vás naše oslovení zaujalo, pak nás kontaktujte na známé mailové adrese zpravodaj@laznetousen.cz, nebo prostřednictvím staré známé „krabice“ na úřadu.

Na spolupráci se těší Floriání redakční rada.

Naším pejskařům.

V minulém čísle Floriána jsme se zlehka věnovali tématu biologického odpadu našich čtyřnohých kamarádů. Stejně problematice se budeme s jistou umanutostí věnovat i nyní. Nutno konstatovat, že situace se výrazně zlepšila, nicméně i přesto nejde někdy na některé psí páníčky nevzpomenout. Zvláště v okamžiku, kdy dojde k situaci prezentované obrázkem č. 1.

Lidi, když psík k naší radosti zvládne bez problémů situaci nastíněnou v obrázku č. 2, tak probiha udělejte vše v duchu obrázku č. 3. Já osobně to dělám rovněž a věřte, zatím mě neubýlo.

obr.č. 1

obr.č. 2

obr.č. 3

Romana Vaňková

Přehled akcí

Červenec 2011

Úterý 5.7. – 23.7. výstava obrazů paní Dany Gregorové

Pondělí 25.7. - 13.8. – výstava obrazů pánů Rudolfa Hindricha a Václava Jelínka

Sobota 30.7. - Vystoupení skupiny Country Ladies – od 16,00 hod, Lázeňská kolonáda

Září 2011

Sobota 17.9. výlet do Karlových Varů – program (celodenní) bude upřesněn

Sobota 24.9. první „Toušeňský bleší trh“ – i zde budou místo (v plánu je náměstí) a hodina (dopolední) upřesněny

Avizujeme první akci října 2011

Sobota 1.10.2011 – První Kruhy sdílení, meditací a rozhovorů – 15,00 hod v „obecní klubovně“ (místnost vedle ordinace MUDr. Rance)

Řešení kvízu: Kostel sv. Floriána

FLORIÁN děkuje všem, kteří mu věnovali svůj volný čas, nadšení a invenci a nakonec i těm, kteří se na jeho vzniku realizačně podíleli.

Toto číslo pro Vás připravila Romana Vaňková
Foto toušeňských objektů: Hana Němečková

ZHOTOVÍM PATENTNÍ KLÍČE

PROVOZNÍ DOBA:

Pondělí a Úterý:

8⁰⁰ - 11⁰⁰ 12⁰⁰ - 18⁰⁰

Stanislav Červenka
Na Stráni 1629
Čelákovice

tel.: 326 991 997
mibil: 605 140 905

VÍKENDOVÉ KURZY ŠPANĚLŠTINY

- ❖ Chystáte se na dovolenou do Španělska a rádi byste se domluvili?
- ❖ Chcete poznat tuto zemi i jinak než jen z pláže? Kulturu, kuchyni...?
- ❖ Máte zájem vědět víc o Jižní Americe?
- ❖ Nebo byste se jen chtěli naučit jazyk?

NYNÍ MŮŽETE SE SPECIÁLNÍM LETNÍM KURZEM ŠPANĚLŠTINY, SE ZAMĚŘENÍM DLE VAŠICH POTŘEB!

Termíny vždy v časech: 9:00 – 11:30, nebo 14:00 – 16:30 dle domluvy

Neděle 10.7 – 31.7

Soboty 6.8 – 27.8

Soboty 3.9 – 24.9

(v případě zájmu možné dohodnout i jiné dny)

CENA KURZU*

- v daných termínech 1590 Kč

- individuální výuka 200 Kč/hod

*cena ZAHRNUJE veškeré studijní materiály

KONTAKT

Helena Vařková

tel.: 732 304 243

helena.vankova@hotmail.cz

VÝUKA BUDE PROBÍHAT V LÁZNÍCH TOUŠENÍ